

POŠTOVÉ ZVESTI

ČASOPIS ZAMESTNANCOV SLOVENSKEJ POŠTY

NOVEMBER 2014

TÉMA ČÍSLA

**ZMENA
ORGANIZAČNEJ
ŠTRUKTÚRY**

AKTUÁLNE

**AUTOMATICKÉ
TRIEDIACE LINKY**

SÚŤAŽILA, TERAZ JAZDÍ NA BICYKLI

ZDÁ SA, ŽE CYKLISTIKOU SÚ MIMORIADNE NADŠENÍ LUČENČANIA. PRÁVE Z ICH RADOV TOTIŽ VZIŠIEL „ZLATÝ“ TÍM SÚŤAŽE „DO PRÁCE NA BICYKLI“. JEHO DÔLEŽITOU POSILOU SA STALA VĎAKA ÔSMIM STOVKÁM NAJAZDENÝCH KILOMETROV AJ MÁRIA KUMŠTÁROVÁ. ROZHOVOR S ŇOU VÁM PRINÁŠAME NA STRANÁCH 13. A 14.

SÚŤAŽTE S POŠTOVOU KARTOU!

AKO NAKUPOVAŤ A ŠETRIŤ ZÁROVEŇ? POUŽÍVANÍM NOVEJ POŠTOVEJ KARTY!

Poštová karta je určená pre verných zákazníkov Slovenskej pošty, ktorí opakovane využívajú naše služby a za vernosť ich chceme odmeniť. **Poštová karta sa vydáva zadarmo a zákazník si ju môže vybaviť na každej pošte.**

Platí, šetrí, poistuje

Ako teda bude fungovať Poštová karta?

1. V Bonusovom programe získavajú zákazníci:

- vybrané tovary v Postshope za výhodnejšie ceny a navyše pri čerpaní nazbieraných bodov im na kartu pripíšeme bonusové prostriedky, ktoré môžu použiť pri ďalšom nákupe na pošte,
- výhodnejšie nákupy aj v predajniach partnerov Slovenskej pošty (Optika Siloe, SUPER ZOO, Fann parfumerie a podobne).

Zákazník za nákupy na pošte zbiera body, ktoré môže využiť na výhodnejšie nákupy v POSTshope.

Napríklad: Zákazník si kúpi detskú hračku, bez Poštovej karty za ňu zaplatí 9,90 €. Zákazník, ktorý sa preukáže Poštovou kartou, zaplatí 9,41 €. V prípade, ak bude chcieť čerpať aj bonusové body (v tomto prípade potrebuje zákazník

99 bodov, ktoré mu odpočítame z karty), zaplatí 9,41 € a na kartu mu vrátime 0,49 € (bonusové prostriedky, ktoré môže použiť pri ďalšom nákupe).

2. Platba kartou na pošte – zákazník môže využívať svoju Poštovú kartou už aj na platby na pošte. Stačí, ak si aktivuje prístup k bezhotovostnej platbe kartou. Aktivačný poplatok je pre bežného zákazníka 1 €, ale vy ako zamestnanci Slovenskej pošty ju do 14.11. 2014 získate ZADARMO. Pred platbou je Poštovú kartu potrebné nabiť finančnými prostriedkami. Nabiť kartu sa dá hotovosťou na pošte a prevodom z účtu. *(pokračovanie na strane 6)*

ZMENA ORGANIZAČNEJ ŠTRUKTÚRY

Od septembra funguje v našej spoločnosti nová organizačná štruktúra, ktorá sa dotkla viacerých organizačných útvarov. Na podrobnosti, dôvody ako aj ciele týchto zmien, sme sa opýtali generálneho riaditeľa Slovenskej pošty Tomáša Druckera.

Čo očakáva vedenie Slovenskej pošty od tejto organizačnej zmeny?

Od roku 2012 postupne zavádzame na Slovenskej pošte viaceré zmeny v organizácii práce, cieľom ktorých je predovšetkým štandardizácia spôsobu riadenia. Za dôležité považujem oddelenie pobočkovej siete od prevádzky a posilnenie niektorých ďalších činností. Ide najmä o služby, a najmä spôsob, akým ich poskytujeme, ktoré sú v kompetencii obchodu a marketingu.

Súvisí zmena na poste riaditeľa obchodu a marketingu so špecifickými plánmi práve v tejto oblasti?

V súčasnosti realizujeme takmer 40 projektov, pričom podstatou veľkej časti z nich sú práve nové služby, ktoré priebežne uvádzame do života. Ide napríklad o produkty ako Poštová karta, E-KO-

LOK, integrované obslužné miesta alebo pôsobenie v oblasti telekomunikácií. Na to, aby sme tieto naše ambície dokázali zrealizovať, potrebujeme tím kompetentných a schopných ľudí. Preto sme posilnili naše rady o skúsených odborníkov. Jedným z nich je aj súčasný riaditeľ úseku marketingu a korporátneho obchodu Peter Helexa, ktorý dostal v podmienkach Slovenskej pošty príležitosť zužitkovať svoju bohatú prax, nadobudnutú dlhodobou spoluprácou s významným telekomunikačným operátorom.

Peter Kapusta sa bude z pozície šéfa našej dcérskej spoločnosti SPPS a splnomocnenca GR pre kľúčové projekty v plnej miere venovať dôležitým projektom, ako napríklad Poštovej karte.

Bude Slovenská pošta vyvíjať s SPPS okrem Poštovej karty aj iné spoločné projekty?

Kooperáciu s SPPS orientujeme predovšetkým na oblasť platobných služieb, napokon už v minulosti sme sa obojstranne podieľali na vývoji produktu s názvom e-poukaz. Samozrejme, ak nájdeme vzájomné prieniky a dohodneme sa na identických cieľoch v podobe užitočných a zmysluplných produktov, budeme na týchto radi spolupracovať aj v budúcnosti.

Aké ciele stoja pred Slovenskou poštou do konca tohto kalendárneho roka?

Naša prvoradá ambícia spočíva v dosahovaní a kontinuálnom udržaní pozitívnych hospodárskych výsledkov, čo v kontexte krízy na Ukrajine, kde stojíme v úlohe najväčšieho dodávateľa zmluvných zásielok, nie je jednoduché. Náhly a mohutný výpadok, ktorý vznikol ako následok nižšieho podaja smerom k našim východným susedom, musíme uvažlivo zohľadňovať aj pri plánovaní nákladov. V súčasnosti však situácia vyzerá nádejne a ja pevne verím, že v budúcom roku zaznamenáme vzostupný trend.

Ďakujeme za rozhovor.

V rámci zmien vznikol úsek GR a financií pod vedením **Ing. Ivany Piňosovej**, oddelením SRPP z doterajšieho úseku prevádzky sa vytvoril nový **úsek pobočkovej siete a retailového predaja** pod vedením **Jozefa Kissa**, logistické činnosti sa z bývalej SRPP presunuli do novovzniknutého **úseku prevádzky**, úsek obchodu a marketingu sa pretransformoval do **úseku marketingu a korporátneho obchodu** pod vedením **Mgr. Petra Helexu** a štruktúru posilnil i nový úsek služieb pod vedením **JUDr. Ing. Jozefa Ráza**.

Podrobnejšie profily riaditeľov úsekov Slovenskej pošty, a. s., prinesieme v nasledujúcich číslach Poštových zvestí. (red)

NÁRODNÁ CENA SR ZA KVALITU

Téme Národná cena za kvalitu 2013, titulu, držiteľom ktorého sa po úspešnom vypracovaní samohodnotiaceho modelu výnimočnosti EFQM stala v minulom roku Slovenská pošta, a. s., sme sa venovali v predchádzajúcich vydaniach Poštových zvestí.

Opis štvrtého kritéria, orientované na **partnerstvá a zdroje**, zahŕňa prezentáciu kľúčových partnerov SP a hlavné ciele ich spolupráce. V tomto bode možno nájsť vývoj strategického riadenia nákladov, princípy spravovania budov, zariadení, materiálov a prírodných zdrojov či intencie a potenciál rozvoja informačných technológií. V časti **procesy, výroby a služby**, ktorými sa zaoberá v poradí piate kritérium, sa kladie dôraz na pozitívne zmeny, vyplývajúce zo systému manažérstva kvality, spomína sa v nej tiež úsilie SP o dlhodobé a perspektívne skvalitňovanie portfólia produktov v záujme prehlbova-

nia spokojnosti zákazníkov, a to tak cestou modernizácie existujúcich prvkov, ako aj vývojom novinek. Kritériá šesť, sedem a osem dokumentujú **výsledky vo vzťahu k zákazníkovi, pracovníkovi a spoločnosti**. Ich obsah pozostáva z kvantifikácie dosiahnutých parametrov v jednotlivých zložkách činnosti a názorného vyjadrenia prostredníctvom tabuliek a grafov. Deviate kritérium sumarizuje **kľúčové výsledky SP**.

Údaje overoval a klasifikoval priamo na mieste organizácie v rámci finálneho bodovania tím posudzovateľov, ktorý na základe záverečnej rekapitulácie zistení vypracoval podklady externej spät-

nej väzby. O postreh z priebehu aplikácie modelu výnimočnosti EFQM, tvorby samohodnotiacej správy a výsledného posudzovania sme požiadali vedúcu odboru riadenia procesov a kvality **Ing. Zuzanu Mažgútovú**: „*Súťaž nám priniesla nové skúsenosti. Rozbeh bol nesmelý, nevedeli sme, čo nás čaká, do čoho ideme, ale dnes neľutujeme čas, ktorý sme súťaži venovali. Nepomýlim sa, ak poviem klasicke: „Výsledky prebehli očakávaniam.“ Bude toho viac, čo chceme v ďalšej etape zvládnuť a realizovať. Určite chceme prístupy samohodnotenia rozpracovať a využiť v internom prostredí.*“

(red)

ĽUDIA SÚ VŽDY NAJDÔLEŽITEJŠÍ

V tomto roku sa v oblasti ľudských zdrojov úspešne zavřili práce na troch dôležitých projektoch. Zavádzať do praxe sa budú v druhej polovici tohto roka a od začiatku nového roka. Budú sa týkať odmeňovania, vzdelávania a riadenia ľudských zdrojov. Bližšie sme sa aj o nich porozprávali s riaditeľom úseku ľudských zdrojov a členom predstavenstva SP Františkom Michvocíkom.

JUDr. František Michvocík

Od roku 1975 sa venoval práci s ľuďmi a ich výchove v rôznych pracovných pozíciách v pôsobnosti federálneho ministerstva vnútra a po roku 1992 v pôsobnosti Ministerstva vnútra SR. V roku 1989 ukončil vysokoškolské právnické vzdelanie a od roku 1994 sa venoval legislatíve najprv na Ministerstve vnútra SR do roku 2001 a potom do roku 2004 na Ministerstve hospodárstva SR. V roku 2004 sa opäť vrátil k práci s ľuďmi v pozícii riaditeľa osobného úradu služobného úradu Ministerstva hospodárstva SR do roku 2005, v roku 2006 v pozícii podpredsedu Úradu pre štátnu službu SR a od roku 2008 do roku 2010 riaditeľa osobného úradu služobného úradu Ministerstva financií SR.

V roku 2011 nastúpil do Slovenskej pošty, a.s., na pozíciu riaditeľa úseku ľudských zdrojov, kde pracuje doteraz. Pracoval v mnohých odborných komisiách a pracovných skupinách zriadených štátnymi orgánmi na prípravu zákonných úprav najmä v oblasti civilnej ochrany obyvateľstva, obrany a štátnej služby. Venoval sa lektorskej činnosti najmä v oblasti štátnej služby a externe prednášal legislatívu krízového manažmentu na vysokej škole v Nitre. Publikoval najmä v periodiku Civilná ochrana a je spoluautor publikácie Civilná ochrana obyvateľstva pre obce.

Mohli by ste v krátkosti charakterizovať dlhodobú stratégiu rozvoja úseku ľudských zdrojov?

Dlhodobo sa budeme zameriavať predovšetkým na pripravenosť našich zamestnancov v oblasti nových produktov a služieb, ktoré sa budú zavádzať do praxe ako výsledok výstupov z rôznych projektov. Bude s tým samozrejme úzko súvisieť rozvoj vzdelávania.

Z krátkodobejšieho pohľadu pripravujeme od januára nový spôsob odmeňovania, vzdelávania a riadenia ľudských zdrojov. Tieto aktivity sú takisto výsledkom projektov, na ktorých sme v minulom a tomto roku pracovali.

Ako bude napríklad vyzeráť po novom spôsob odmeňovania zamestnancov?

Odmeňovanie sme riešili v rámci projektu Motivačný systém a v súčasnosti sa pripravujeme na rokovanie s odborovým partnerom práve z dôvodu zmien v podmienkach tohto systému. Podstatou je, že chceme, aby motivačný systém nebol pre zamestnancov demotivačný. Uvediem príklad – doteraz ak zamestnanec splnil ukazovatele na 100 alebo 150 %, bolo to v zásade jedno a to isté, pretože dostal stále tú istú sumu v rámci pobádacej časti mzdy. V novom systéme sme upravili spôsob priznávania základných miezd a stanovili sme určité hranice, ako by sa mala vyvíjať v súvislosti s odpracovanými rokmi zamestnanca. Nanovo sme zadefinovali pobádaciu zložku, rozdelili sme ju na regresívnu a progresívnu časť. Regresívna časť zložky mzdy sa bude uplatňovať v prípade, že zamestnanec splní ukazovatele na menej ako 100 percent, v progresívnej časti sa budú odmeny priznávať podľa percent vyšších ako 100. Vedúci bude mať aj disponibilnú časť mzdy, v ktorej bude môcť podľa svojho uváženia priznať zamestnancom financie navyše. Do motivačného modulu sme zahrnuli aj výsledky hodnotenia zamestnancov, podľa ktorého budú takisto regulované mzdy. Motivačný systém bude úplne iný ako doteraz.

Celoplošne by sme chceli zvyšovať základnú mzdu o tri percentá, a to na

úkor pobádacej zložky, závisí to však ešte od rokovania s odborovým partnerom. Každé ďalšie zvyšovanie miezd bude samozrejme odvodené od tvorby dostatočných zdrojov na mzdové prostriedky.

Akým spôsobom tvoríte a rozširujete ponuku benefitov v rámci projektu motivačného systému, zameraného na zamestnancov Slovenskej pošty, a. s.? Aké budú novinky v rámci nového motivačného systému, ktorý bude platiť od januára?

V uplynulom období sme pripravili projekty pre rodiny s deťmi, pre seniorov a v súčasnosti pracujeme na ďalších, ktoré sú určené ostatným cieľovým skupinám. Chceme, aby sa naši zamestnanci rekreovali v našich zariadeniach a pripravujeme, v spolupráci s partnerskými organizáciami, wellness pobyty, ktoré, ako veríme, budú pre našich zamestnancov zaujímavé.

Novinky pripravujeme aj v oblasti poistenia a prispievania financiami buď na doplnkové dôchodkové poistenie, alebo na životné poisťky zamestnancov. V súčasnosti pracujeme na analýzach tohto nového systému.

Ďalej chceme skvalitňovať stravovanie, a to výberom nových dodávateľov a zvýšením sumy 3 □ na stravovanie. V tejto oblasti chceme riešiť aj doplnkový pitný režim tak, aby zamestnanec nemal v ruke len poukážku bez možnosti napiť sa.

So všetkými oblasťami sa úzko spája aj vzdelávanie zamestnancov. V roku 2011 vznikol v súvislosti s požiadavkami efektivity vzdelávania zamestnancov a úspory nákladov interný lektorský zbor. Stretla sa idea vzájomného odovzdávania odborných informácií a poznatkov medzi kolegami s úspechom? A ako si predstavujete vzdelávanie po novom?

Lektorský zbor funguje veľmi úspešne a poskytuje školenia o našich produktoch, ktoré sme zavádzali v priebehu troch rokov. Kto iný by to mal robiť, ak nie naši ľudia, ktorí stáli pri zrode nových produktov a služieb? V súčasnosti chceme ešte vyriešiť praktickú stránku lekto-

rovania, a to tak, aby boli naši lektori zaradení inak, v kumulovanej funkcii, a mali dostatočný čas aj na svoju prácu.

Modernizáciu celého systému vzdelávania sme postavili na troch pilieroch. Prvým bude klasická prezenčná forma (učebne, názorné pomôcky), druhou je e-learning, ten si však vyžaduje, aby zamestnanci mali už istú úroveň počítačových zručností, a tretou je forma virtuálnych učební – telemostov, vďaka ktorým sa budú môcť zamestnanci vzdelávať v rovnaký čas na rôznych miestach Slovenska. Našou ambíciou je vybudovať štyri takéto učebne v rámci Slovenska, v jednej sa bude vzdelávanie odohrávať a zvyšné sa pripoja.

V posledných rokoch máme na vzdelávanie rovnakú finančnú čiastku, no investičné náklady zahŕňajú aj plánované finančné prostriedky, z ktorých by sme chceli pokryť budovanie aspoň dvoch virtuálnych učební.

Zdá sa, že technika nachádza čoraz širšie uplatnenie aj v riadení ľudských zdrojov. Aký dopad má na tento trend?

Určite značný. V prípade Slovenskej pošty je to prechod od papierovo spracovávanej agendy ľudských zdrojov k informačným systémom typu hrportal, takisto prechod k službám, ktoré vyžadujú počítačovú gramotnosť od našich zamestnancov, a ako som už spomínal, techniku chceme čoraz viac využívať aj vo vzdelávaní.

Máme veľkú skupinu zamestnancov, ktorí na poštu nastúpili ešte v čase, keď sme si počítače pri priehradkách pošty ani nevedeli predstaviť. Postupne s trendom elektronizácie sa museli s nimi zžiť, no myslím si, že úroveň práce s počítačmi je u nás ešte stále dosť rozdielna. Keďže pošta sa musí prispôbiť trendu, aby obstála v konkurencii, musíme našich zamestnancov neustále preškolovať v počítačovej gramotnosti. Len tak sa nám podarí úspešne zavádzať nové produkty a služby, ale aj nové formy vzdelávania (e-learning a podobne). V myslení časti zamestnancov počítače ešte znamenajú veľkého strašiaka, ktorého by sa radi zbavili, pretože im len hatí a komplikuje prácu. Pevne verím, že aj vďaka nášmu vzdelávaniu sa nám

takýto prístup podarí zmeniť a techniku budú využívať nakoniec vo svojom prospech, aby sa stala ich pomocou.

A aké máte plány s centrálnymi informačnými systémami, ktoré sú potrebné na riadenie ľudských zdrojov?

Predovšetkým ide o personálny informačný systém hrportal, ktorý v súčasnosti budujeme a ktorý by mal postupne umožňovať zamestnancom nahlasovanie rôznych zmien. Vedúcim zamestnancom by mal poskytnúť dokonalý prehľad o všetkých údajoch, ktoré potrebujú pri svojej riadiacej práci. V konečnom dôsledku by mal slúžiť úseku ľudských zdrojov, aby mohli centrálnie reagovať pri vyhodnocovaní údajov na potreby spoločnosti, či už z hľadiska vzdelávania, alebo potreby nových zamestnancov...

V súčasnosti analyzujeme aj dochádzkový systém a chceme ho prepojiť s hrportalom, a znížiť tak mieru prácnosti pri kalkulácii miezd. Tieto dva systémy sme riešili aj v projekte Ľudské zdroje, v rámci ktorého sme analyzovali všetky procesy, súvisiace s touto oblasťou.

Prácu, objektom i cieľom ktorej sú ľudia, možno považovať za náročnú, citlivú, ale tiež podnetnú a inšpirujúcu. Ako jej svetlé či tienisté stránky vnímate vy?

S ľuďmi pracujem od svojich deväťnástich rokov a keby ma táto práca nenapĺňala, nerobil by som to. Takže určite ma inšpiruje. Počas mojej dlhobehnej práce s ľuďmi som sa presvedčil, že v rôznych obmenách používané „Ľudia sú tým najcennejším, čo zamestnávateľ má“ nie je len prázdny heslom. Vyjadruje skutočný obsah a bez ľudí ešte veľmi dlho nebude možné realizovať žiadne, aj tie najdokonalejšie projekty. Ľudia boli, sú a stále budú najdôležitejší na vymyslenie a uskutočňovanie všetkých plánov a cieľov. Preto práca s ľuďmi si vyžaduje profesionalitu, ktorá v sebe zahŕňa odbornosť, čestnosť, spravodlivosť a otvorenosť. Jej úskalie spočíva v tom, že ak sa rozhodnete uplatniť akékoľvek opatrenie, vopred viete, že nebude prijaté „celoplošne“, ale vždy ho istá časť zamestnancov prijme s nevôľou. Hľadanie správneho pomeru medzi týmito skupinami zamestnancov, teda toho, aby ich bolo čo

najviac spokojných, je pre mňa najdôležitejšie.

Pošta má viac ako 14 000 zamestnancov. Existujú na SP profesie, kde máme nedostatok ľudí?

Pracovný trh sa za posledné obdobie zmenil a stále sú určité rozdiely medzi regiónmi. Tam, kde je nezamestnanosť vyššia, nemáme nedostatok zamestnancov. Špecifická bola a aj bude Bratislava. Ľudia sa na pošte zamestnávajú, a hneď ako si nájdu niečo vyhovujúcejšie, z nej odchádzajú. Napriek tomu, i keď je fluktuácia relatívne vysoká, stále sa pohybujeme v prijateľných limitoch.

Majú o prácu na pošte záujem mladí ľudia?

Hlásia sa k nám, prídu na pohovory, ale zväčša ich odradí výška základných miezd v pomere k náročnosti. Ročne sa u nás nezamestná veľa absolventov z našich odborných učilíšť alebo zo Žilinskej univerzity. Keďže chceme udržať zamestnanosť, je pre nás dôležité orientovať sa na vlastných ľudí a vytvárať im prostredie na ich osobný a odborný rast, aby sa mohli na pošte uplatniť.

Na záver by nás zaujímalo, čomu sa venujete vo voľnom čase, keď neriadite ľudské zdroje?

Predovšetkým, riadenie ľudských zdrojov, ak sa to dá tak nazvať, nie je záležitosť pracovného času. Ten, kto chce, riešiť problémy zamestnancov, musí byť na to pripravený 24 hodín denne. V tom si samozrejme každý musí nájsť aj čas na seba a na svojich blízkych, kamarátov a priateľov. Ja sa v svojom voľnom čase venujem predovšetkým svojej rodine. Mám vnučku a vnuka a tí ma svojou hravosťou a názormi dokážu vrátiť do detských a mladých liet. Veľa rokov som na rodinu nemal čas, práve z dôvodu pracovných povinností, tak sa ho snažím nájsť si. Rád chodím aj na chalupu, ktorú momentálne prestavujem, a občas si tam zahráme s kamarátmi na heligónke či ozembuchu. Keď môžem, čas a „fyzická“ mi to dovoľia, idem do hôr buď s konkrétnym cieľom prejsť niekoľko desiatok kilometrov, alebo sa len tak voľne túlať napríklad v lete za hubami. Na záhradu chodím len pokosiť trávnik, pestovanie si nechávam na dôchodok, teraz naň nie je čas.

SLOVENSKÁ POŠTA ZVLÁDLA NOVÚ VÝZVU S ÚSPECHOM

V minulom roku dospelo vedenie Slovenskej pošty, a. s., k strategickému rozhodnutiu znásobiť možnosti pôsobenia spoločnosti o služby v energetickom sektore a uchádzať sa o víťazstvo v súťaži, ktorú vyhlásila spoločnosť SPP – distribúcia, a. s., podľa zákona o verejnom obstarávaní.

V konkurencii ďalších štyroch firiem SP napokon uspela a v rámci naplňovania systematického úsilia o rozširovanie portfólia sa prostredníctvom vybraných zamestnancov ujala úlohy odčítavania stavu plynomerov a fakturovaného odberu zemného plynu.

V súvislosti s priaznivým výsledkom súťaže a s podpísaním zmluvy medzi SP, a. s., a SPP – distribúcia, a. s., predseda predstavenstva a generálny riaditeľ SP povedal: „Sme veľmi radi, že Slovenská pošta uspela vo verejnej súťaži. Ako tradičný poskytovateľ poštových služieb sme si získali veľkú dôveru obyvateľov aj preto, že sa neustále snažíme hľadať nové možnosti poskytovania služieb našim zákazníkom. Slovenská pošta patrí medzi najväčších zamestnávateľov na Slovensku a aj vďaka alternatívnym činnostiam, ako je napríklad realizácia odpočtov, ktoré budeme naďalej rozvíjať, dokážeme zabezpečiť prácu pre všetkých našich zamestnancov.“

O tom, ako projekt odpočtov plynu pokračuje a ako sa ďalej rozvíja, sme sa zhovárali s **Marekom Poórom, vedúcim odboru stratégie pobočkovej siete a retailového predaja.**

PZ: Mohli by ste čitateľom Poštových zvestí priblížiť súčasný status spolupráce s SPP – distribúcia, a. s.?

M. P.: Po zvládnutí pilotnej fázy, ktorá sa uskutočnila na prelome novembra a decembra 2013, sa naša činnosť v zmysle spolupráce s SPP – distribúcia, a. s., rozbehla naplno. Momentálne prebieha už deviaty cyklus odpočtov v režii Slovenskej pošty a musím konštatovať, že po zvládnutí etapy úvodnej harmonizácie všetkých fáz procesu, najmä tých technických, dosahujeme, pokiaľ ide o úspešnosť, výsledky, zodpovedajúce dohodnutým zmluvným podmienkam, teda 96 % a viac. Na poslednom spoločnom stretnutí zástupcovia SPP – distribúcia, a. s., ktoré sa konalo v októbri, komunikovali spokojnosť so spoluprácou, ako aj s kvalitou odčítaných dát.

PZ: Ako odpočítavanie plynu v praxi prebieha?

M. P.: Okrem mimoriadnych odpočtov, týkajúcich sa rôznych plánovaných zmien v krátkom časovom horizonte (nový cenník zemného plynu, zmeny v legislatíve a podobne), vykonávame najmä odpočty cyklické, ktoré sa uskutočňujú v súvislosti s ročnou fakturáciou. V jednom cykle, nastavenom na interval od 14. dňa jedného do 12. dňa nasledujúceho mesiaca, navštívia naši zamestnanci 130 000 až 150 000 odberných miest.

PZ: Pri tomto druhu činnosti je efektívna komunikácia s klientmi nevyhnutná. Ktoré formy oznamovania SP využíva?

M. P.: V obciach sa snažíme prostredníctvom odboru komunikácie SP zabezpečiť ohlasovanie termínu odpočtov cestou miestnych rozhlasov, prípadne výveskami na verejne dostupných

miestach. V bytových domoch, tak ako to vyplýva zo zmluvy s SPP – distribúcia, a. s., musíme na návštevy našich pracovníkov upozorniť obyvateľov formou oznamov a vykonať pokus uskutocniť odpočet v čase od 16.00 do 20.30 hod. Ak sa odpočtárovi nepodarí zastihnúť odberateľa ani na druhý raz, nechá v jeho schránke dohodu o náhradnom termíne. Na jej základe klient kontaktuje zákaznícky servis, ktorý podá spätnú informáciu nám a vec sa ďalej dorieši individuálne. Celý proces sa odvíja od našej snahy vychádzať odberateľom maximálne v ústrety a prispôbovať sa ich potrebám a požiadavkám.

PZ: Prekrývajú sa úlohy poštového doručovateľa a pracovníka, vykonávajúceho odpočet plynu, v jednej osobe?

M. P.: V zásade nie, hoci takúto situáciu by sme mohli v istom zmysle považovať za ideálnu. Personálne zabez-

pečenie prispôbujeme špecifickým podmienkam jednotlivých rajónov. V obciach sa kulminácia funkcií doručovateľa a odpočtára do istej miery dosiahnuť dá, no v mestách musíme postupovať odlišným spôsobom. Napríklad v Bratislave sme vytvorili vybraný tím poštových pracovníkov, ktorí súčasne, v rámci konkrétneho cyklu, vykonávajú odpočty v určenej lokalite – s pridelením vymedzeného počtu odborných miest každému z nich.

PZ: Zžili sa podľa vás pracovníci SP s novou rolou odpočtárov?

M. P.: Iste každý z nich vnímal „nepoznanú pôdu“ po svojom, subjektívne, azda aj s určitými obavami, vyplývajúcimi najmä z používania PDA zariadení. Na skutočnosť, že odpočty plynu robia poštári, si museli zvyknúť i naši zákazníci. Výsledky, ktoré po takmer

roku realizácie dosahujeme v oblasti úspešnosti a ktoré odzrkadľuje neustále klesajúci trend reklamácií, však svedčia o tom, že náš projekt nadobudol atribút spoľahlivej stability a slúži všeobecnej spokojnosti – tak zo strany verejnosti a nášho partnera SPP – distribúcia, a. s., ako aj Slovenskej pošty, samozrejme predovšetkým vďaka ľuďom, ktorí sa novej pracovnej výzvy zhostili zodpovedne a so ctou.

PZ: Plánuje Slovenská pošta, a. s., rozvíjať svoje pôsobenie vo sfére energetiky aj v budúcnosti?

M. P.: Pokiaľ ide o smerovanie, treba povedať, že 1. júla sme sa preklenuli do rutínnej prevádzky a v rámci spolupráce s partnerom Stredoslovenská energetika – Distribúcia, a. s., vykonávame odpočty elektromerov. K našim zámerom patrí rozšírenie činnos-

ti o ďalšie alternatívne služby „door to door“.

PZ: Akú „pridanú hodnotu“ prinieslo Slovenskej pošte partnerstvo s SPP – distribúcia, a. s.?

M. P.: Slovenská pošta vďaka novému prvku vo svojom portfóliu predovšetkým v plnej miere zúročila dlhodobé skúsenosti na poli komunikácie so širokou spotrebiteľskou verejnosťou a prehĺbila ich vďaka ďalšej forme bezprostredného kontaktu svojich pracovníkov s klientmi. Účinkovaním v prostredí energetiky zároveň vytvorila alternatívny priestor na kompenzáciu oslabovania trhu s listovými zásielkami, a teda na riešenie naliehajúcej otázky zamestnanosti v perspektívnom pohľade.

Ďakujeme za rozhovor.

(red)

(pokračovanie zo strany 1)

Výhody pri platbe kartou

Ak zákazník platí kartou, na pošte získava dvojnásobok bodov.

Napríklad: Kупuje si detskú hračku za 9,41 €, získa 10 bodov, ALE ak platí Poštovou kartou, získava 20 bodov (dvojnásobok). (Týchto 20 bodov už môžete využiť pri nákupe tovarov v POSTshope ako kalendáre, aviváž, gél na pranie a podobne).

Informácie o stave účtu (peniaze, body) získa jej majiteľ v e-mailových notifikáciách, alebo mu stav bodov na karte vytlačia priamo na pošte.

3. SIPO poistenie – len pre majiteľov Poštovej karty máme ešte niečo navyše – výhodné poistenie v prípade straty zamestnania a pracovnej neschopnosti. Ide o doplnkovú službu, ktorú môžu zákazníci s Poštovou kartou (s bonusovou alebo platobnou funkcionalitou) získať iba na Slovenskej pošte.

Napríklad: Ak má zákazník zriadenú službu SIPO na svoje meno s mesačnou frekvenciou a spĺňa podmienky na vstup do poistenia, získa istotu, že po štyri mesiace mu bude vyplácaných 100 € mesačne (spolu 400 €) na pokrytie jeho platieb.

Najčastejšie otázky

Ako sa stať členom Bonusového programu ?

Držiteľom Poštovej karty môže byť fyzická osoba – podnikateľ, ktorá dosiahla minimálny vek 18 rokov a má trvalý pobyt v SR. Vyplňte a odovzdajte na pošte Zmluvu o poskytnutí Bonusového programu a Platobnej funkcionality. Zmluvu získate na ktorejkoľvek pošte. Výhody Poštovej karty je možné ihneď využívať.

Do akého času sú pripísané body za nákup na poštovú kartu ?

Body sú pripísané na kartu spravidla do 48 hodín.

Aké zľavy môžem získať ?

Vybrané tovary v POSTshope (knihy, drogistický tovar,

DVD/CD a podobne) je možné získať s Poštovou kartou za výhodnejšie ceny. Ak budete mať záujem pri vybraných tovaroch čerpať svoje bonusové body, na kartu vám navyše vrátíme časť zaplatenej sumy vo forme bonusových (finančných) prostriedkov, ktoré môžete využiť na ďalší nákup na pošte. S Poštovou zľavou máte zľavy aj u iných obchodníkov. Stačí sa preukázať Poštovou kartou alebo kupónom, vystrihnutým z Bonusového katalógu. Zoznam zliav nájdete vždy v Bonusovom katalógu.

Kde môžem platiť Poštovou kartou ?

Platiť Poštovou kartou je možné zatiaľ len na označených priehradkách na pošte. V prípade záujmu platiť kartou musíte mať aktivovaný prístup k bezhotovostnej platbe kartou a na karte vložené/dobité finančné prostriedky. Pri platbe kartou získavate až dvojnásobok bodov.

Ako si zriadiť SIPO poistenie ?

Ak máte SIPO doklad na svoje meno a spĺňate poisťné podmienky, vyplňte a na ktorejkoľvek pošte odovzdajte Dodatok k Zmluve o poskytnutí Bonusového programu a Platobnej funkcionality. Dodatok získate na ktorejkoľvek pošte.

Pozor! Zamestnanci Slovenskej pošty dostávajú ako štartovací bonus zadarmo i samotnú aktiváciu platobnej funkcionality Poštovej karty a 50 uvítacích bodov do 14. 11. 2014. Tešiť sa môžu aj na ďalšie prekvapenie.

Pekné darčeky však máme pripravené aj pre tých, ktorí správne odpovedia na nasledujúce otázky a svoje tipy zašlú buď elektronicky na adresu postovezvesti@slposta.sk, alebo poštou na adresu Poštové zvesti, Partizánska 9, 975 99 Banská Bystrica, do 30. 11. 2014.

Súťažné otázky:

1. Aká je výška poplatku za aktiváciu prístupu k platobnej funkcionalite poštovej karty pre bežného zákazníka?
2. Ako získa držiteľ poštovej karty informácie o stave svojho účtu (peniaze, body)?

NOVÝ PLATOBNÝ SYSTÉM E-KOLOK

Slovenská pošta, a. s., ako prevádzkovateľ centrálného systému evidencie a zúčtovania súdnych a správnych poplatkov pod gesciou Ministerstva financií SR spustila v apríli tohto roka pilotnú prevádzku systému E-KOLOK, ktorý od 1. januára 2015 nahradí existujúci klasický predaj kolkových známok.

Táto inovatívna zmena prináša do praxe viacero prvkov:

- nový systém predstavuje efektívnejšie riešenie úhrady poplatkov,
- skvalitňuje sa komfort poskytovania služieb, zameraných na občanov,
- rozširujú sa príležitosti na využitie viacerých moderných platobných kanálov (hotovosť, platobná karta, internet, mobilný telefón, bankový prevod),
- pokračuje sa v procese komplexnej elektronizácie služieb verejnej správy,
- zvyšuje sa efektívnosť a transparentnosť výberu,
- prostredníctvom eliminácie falšovania a zneužívania sa posilňuje bezpečnosť systému,
- zjednodušuje sa dostupnosť informácií o zaplatení správnych a súdnych poplatkov a poskytnutých službách,
- dochádza k sprehľadneniu a zrýchleniu peňažných tokov a podobne.

V rámci novej koncepcie platenia správnych a súdnych poplatkov sú postupne inštalované do úradov (prednostne na pracoviská ministerstva vnútra a na najväčšie katastrálne úrady) samoobslužné terminály, takzvané kiosky, pričom do konca roka ich bude nainštalovaných 330. V ďalšej fáze k nim v závislosti od množstva spoplatňovaných úkonov pribudnú aj e-kolkovače, to znamená menšie zariadenia priamo na priehradkách jednotlivých inštitúcií, a softvérové pokladne (softvér, nainštalovaný do počítača priehradky úradu). Zoznam úradov so samoobslužnými kioskmi je uvedený na stránkach www.posta.sk alebo www.elektronickekolky.sk. Papierové kolky možno použiť do 31. decembra 2014, po tomto termíne ich treba do konca novembra 2015 prostredníctvom pôšt vrátiť na základe písomnej žiadosti.

SLOVENSÁ POŠTA ZÍSKALA CENU AICO

Slovenská pošta, a. s., sa stala držiteľkou čestného bronzu v úvodnom ročníku slovenského kola súťaže projektov internej komunikácie AICO Grand Prix 2014.

Projekt Eventy k 20. výročiu založenia SP, ktorý sa týkal kultúrnych a športových podujatí pre takmer 3 000 zamestnancov, napokon presvedčil členov odbornej poroty. Konkurovalo mu ďalších 15 projektov z 12-tich rôznych spoločností.

Nezisková organizácia AICO (Asociácia internej komunikácie) ako

hlavný organizátor sa snaží touto formou prezentovať oblasť internej komunikácie ako účinný nástroj pri posilňovaní výkonnosti organizácií a profilovať tento odbor do podoby významnej súčasť integrovanej marketingovej komunikácie. Ako povedal Martin Onofrej, zakladateľ AICO, každý prihlásený projekt zís-

kava prostredníctvom záverečného hodnotiaceho protokolu dôležitú spätnú väzbu. „*Chceme zároveň interných komunikátorov inšpirovať a dodať im odvahu robiť nielen inovatívne veci, ale predovšetkým projekty, ktoré majú pozitívny dopad na výkonnosť firiem.*“

(red)

UČAROVALA JEJ PRIEHRADKA BEZ SKLA

44 rokov - to je bilancia odpracovaných rokov na Slovenskej pošte pani Ruženy Lukáčovej z Dobšinej. Teda aspoň zatiaľ, lebo pani Lukáčová sa do dôchodku zatiaľ nechystá. Takmer celý svoj pracovný život prežila ako priehradková zamestnankyňa. Viac ako 40 rokov obsluhovala zákazníkov spoza zasklenej priehradky, len posledné roky dostala na starosť spoločnú priehradku bez skla. A nevie si ju vynachváliť!

Ruženka Lukáčová za svojou priehradkou bez skla.

Pani Ruženke sa práca na pošte páčila od malička. Neskôr, keď končila deviatu triedu, prišla do školy ponuka prihlásiť sa na spojovú školu. A tak prišlo rozhodnutie stať sa poštárkou. Práca ju bavila od začiatku a baví ju aj dnes – po 44 rokoch. Mala aj iné ponuky na zamestnanie, ale srdce jej nedalo z pošty odísť.

Posledné tri roky pracuje pani Lukáčová v spoločnej priehradke. Jej priehradka sa jej veľmi páči: „Zákazníci ju využívajú vo veľkej miere, takže priehradka je vyťažená. Mám rada komunikáciu s ľuďmi a pri tejto priehradke je to také osobnejšie, lebo nemáme medzi sebou žiadne sklo. Priznám sa, že zo za-

čiatku som si na to nevedela zvyknúť, veď som roky sedela len za okienkom, zdalo sa mi to bez toho skla také prázdne. Ale zvykla som si a teraz by som už asi nemenila. Aj ľudia sú radi, lebo niekedy cez okienko zasklenej priehradky nie je dobre počuť a teraz je tá komunikácia výborná.“

Ruženka Lukáčová žije a pracuje v Dobšinej, takže svojich zákazníkov už pozná takmer ako vlastné deti. Pri otázke, aký je dnešný zákazník, si však povzdychne: „Pravdou je, že dnes sa ťažko pracuje s ľuďmi. Ale ja už tých svojich zákazníkov dobre poznám a viem, čo a ku komu si môžem dovoliť a ako ich mám usmerniť, upo-

kojiť. Zatiaľ sa našťastie neprihodil nijaký vážnejší konflikt.“ Na otázku, či jej nie je dlho toľko rokov za priehradkou, odpovedá, že nie. „Vôbec mi to tak nepripadá, že je to už toľko rokov, čo som na pošte.“ A hneď si aj zaspomína na svoje poštárske začiatky: „Na pošte bolo vždy veľa práce, aj pred rokmi, aj teraz. Aj kolektív sme tu boli vždy dobrý. Čo je však iné oproti tomu, keď som začínala, je to, že kedysi neboli také stresy ako dnes.“ A okrem toho smutne dodáva: „Pri spomienke na moje začiatky si automaticky spomeniem na moje kolegyně, s ktorými sme sa spoločne zaúčali. Skoro všetky kolegyně z týchto čias mi už zomreli.“

Do dôchodku sa pani Lukáčová zatiaľ nechystá, hoci priznáva, že takéto úmysly mala už pred dvomi rokmi, ale nakoniec sa rozhodla ešte ostať. „Baví ma tá robota a úprimne povedané, neviem si predstaviť, že by som ostala z jedného dňa na druhý doma. Deti mám už veľké, majú svoje životy a rodiny. Ale keď už raz budem na dôchodku, tak budem oddychovať, variť a častejšie sa prechádzať s manželom, ktorý už na dôchodku je. Teraz, keď ešte chodím do práce, tak sa vareniu venuje manžel, potom ho vystriedam alebo si budeme variť spolu.“

Čo by pani Lukáčová spravila vo svojom pracovnom živote inak, keby mala tú možnosť? „Asi nič, neviem si predstaviť inú robotu.“ A na záver ponúka aj radu pre svojich kolegov, aby sa im aspoň tak dlho a dobre komunikovalo so zákazníkmi, ako sa to darilo jej: „Keď príde zákazník, treba ho privítať s úsmevom, prípadne sa ho opýtať 'Ako sa máte?' A pokiaľ sa dá, tak nechať (najmä starších) ľudí, aby vám v pokoji povedali, čo majú na srdci. Lebo im treba pomôcť a oni to majú veľmi radi, keď im človek venuje čas. Všetko je to o správnej komunikácii.“

(akf)

Sú ľudia, ktorí keď odídu, nechajú po sebe obrovskú priepasť. Sú stále v našich myšlienkach, srdciach a stáva sa, že s nimi akosi mimovoľne diskutujeme a preberáme veci. Adresujeme otázky kdesi do neba, ale odpovede neprichádzajú. **Vierka Tomková opustila** poštársku rodinu začiatkom roka, takmer presne pred rokom sa rozhodla po 30 rokoch na pošte odísť do dôchodku. Zdravie jej už dlhšie neslúžilo. Rozlúčila sa ešte s nami krásnymi slovami, v ktorých každý našiel odkaz pre seba, dôstojne a s noblesou, vlastnou len jej, v Košiciach pred poštárskym divadelným predstavením. S Vierkou som sa stretla hneď po mojom nástupe na poštu, vážila som si jej prácu a predovšetkým ju ako človeka, ktorý nemal problém pomôcť v hodine dvanástej, alebo z katastrofy vyrobiť niečo príjemné © s pochopením, láskou a nezabudnuteľným úsmevom. Sú ľudia, na ktorých by sa nemalo zabúdať. A Vierka patrí rozhodne medzi nich. Preto po takmer roku jej odchodu do dôchodku, sme sa rozhodli osloviť kolegov, priateľov, aby sa s nami podelili o spomienku na ňu. Stále je totiž ťažké uveriť, že Vierkino nové PSČ je niekde v nebi.

**Marta Sztraková,
riadiťelka sekcie personálnych služieb**

S Vierkou sme sa poznali od vysokej školy. Potom sme sa stretli v zamestnaní ako prevádzkarky. Riadiťelkou Okresného riadiťelstva pôšt v Bardejove sa Vierka stala v roku 1992. Náš vzťah však nebol iba pracovný, ale v prvom rade priateľský. Pomohla mi včleniť sa do prevádzkového kolektívu, čokoľvek som potrebovala, vždy stála pri mne. Stretávali sme sa spolu na rôznych kultúrno – spoločenských a športových akciách. Bola vo všetkom veľmi všestranná. Absolvovali sme spolu plesy, športové hry, kultúrne podujatia... Vždy nás pekne skontrolovala, či sme dobre upravené(í), vhodne sa správame a potom povedala: „choď a reprezentuj“ a „bav sa tak, aby si nebavila“©.

Vážila som si na nej predovšetkým to, že vždy bola človekom, aj keď bola manažérkou, ktorá dokázala objektívne rozhodovať. Bol to človek s dobrým charakterom a vyznávala hodnoty, ktoré som si na nej veľmi vážila. Dokázala sa nadchnúť pre nové veci, vedela využiť výzvy a nájsť riešenia. Bola nesmierne pracovitá a odborne zdatná.

Príhod sme zažili spolu neúrekom. Napríklad, keď sme prešli do Prešova, kde sme spolu intenzívne pracovali od roku 2001, neustále si nás mýlili. Vraj

sme sa na seba podobali. Vierka sa tešila z toho, že vyzerá mladšie a ja, že som chudšia. V každom prípade náš vzťah nebol len o práci, ale o tom, že sme si ľudsky porozumeli, vedeli sme si jedna druhej vyliat dušu. Jej problémy boli aj mojimi a naopak. Snažili sme sa stále jedna druhú povzbudiť. Hovorili sme si, neboj sa, iní by to dokázali, zvládneme to aj my, veď sme bojovníčky. Stála som pri jej životných rozhodnutiach. Napriek tomu, že bola vo vrcholných manažérskych funkciách, vždy zostala predovšetkým človekom s pevným charakterom.

**Ing. Alexander Sulín,
vedúci hlavnej pošty Bardejov 1**

Som úprimne rád, že som mal takú kolegyniu, akou bola Vierka Tomková. Bola to osoba, u ktorej v plnej miere platí: aj do koča, aj do voza. Rada pracovala, rada športovala, rada sa zabávala. Svojou skromnosťou a prirodzenou autoritou si získala dôveru a náklonnosť u spolupracovníkov. Kto chcel a potreboval, mohol ju osloviť, vždy a pre každého si našla priestor, aby ho vypočula. Ak mohla tak pomohla, nikdy nikomu vedome nepoškodila.

Vedela odborne poradiť, bola priama a otvorená. Mala svoj štýl a metódy. Bolo to také jej, keď sa na každej porade vedúcich pôšt s každým osobne zvitála a potriasla

ruku. Rada komunikovala s ľuďmi a mala rada ľudí.

**Ing. Ingrid Mižaninová,
riadiťelka CRP Prešov**

Už odišla do „poštárskeho neba“, ale všetko krásne, čo sme spolu prežili, to nikam neodíde, to zostane v nás. Vierka bola nielen pre mňa, ale aj pre ostatných kolegov vzorom v pracovitosti a oddanosti SP. Jej venovala celý svoj pracovný život.

Vďaka jej prístupu k práci a ku kolegom si získala srdcia poštárov. Aj to moje. Vierka v mojom živote (nielen pracovnom) znamenala nekonečne veľa. Bola mojou „poštárskou mamou“. Všetky svoje vedomosti a skúsenosti mi rada odovzdávala a tešila sa z mojich úspechov. Tešila sa z nich aj vtedy, keď už mala ona sama zdravotné problémy a prežívala ťažké chvíle svojho života. Ja som jej vtedy vravela – podarilo sa, veď som mala výbornú učiteľku. A ona nato: „Inga, som na Teba pyšná!“

Jej som sa mohla zdôveriť so svojimi problémami, ona ma vedela pochopiť a poradiť mi. Nezabudnem na to, keď mi v ťažkých chvíľach - či už v pracovnom alebo aj v osobnom živote – vravela: „Čo ťa nezabije, to ťa posilní.“ Dnes viem, že to nebola len dáka fráza, ale je to úplná pravda.

Vierka, nikdy na teba nezabudnem!

TESNE VEDĽA

Po niekoľkých rokoch sme sa rozhodli obnoviť kedysi známu rubriku v Poštových zvestiach s názvom Tesne vedľa. Rubrika je o tom, ako sa nečestné konanie nevypláca.

Prajem pekný deň. Mám meno aj priezvisko, som nezamestnaný a asi už aj páchatel'. Celá vec je v šetrení, ja sedím na lavičke vonku, celé svoje imanie mám v „igelitke“ pod lavičkou a čakám na verdikt. Pýtate sa, čo sa stalo?

Nemal som peniaze, nemal som čo jesť ani kde bývať, nechceli ma na brigádu, ani za jedlo do lesa, to čo som dostal na dávkach, som vrátil, ako dlžník, zvyšok prepil v prvom týždni po výplate. A potom bolo smutno. A ja som tak chcel...

A ako som tak sedel, sledoval som, čo robia s týmto problémom iní, podobne postihnutí. Videl som ich bez platenia utekať z krčmy, videl som ich v cudzej záhrade alebo piť na cudzí účet v krčme. Všetko to bolo len nakrátko, a to sa mi nepáčilo. Ja som chcel viac peňazí, a potom ich pomaly a dlho mňať.

Som z malej dediny, máme obecný úrad, kostol, krčmu, poštu, školu, pár firmiem aj malú milionársku štvrť a domy na lazoch. Mal som čas, celú dedinu, všetky hlavné aj bočné cestičky, skratky a miesta, kde nemôže prísť nikto autom. Pozrel som aj všetky úkryty a skrýše. Aj

také, kde by ma nikto nenašiel a ja som tam mohol ukryť svoj nový majetok.

Už asi tušíte. Rozhodol som sa niečo odcudziť, ukradnúť alebo „šlohnuť“. A najradšej hotové peniaze, neoznačené, v malých bankovkách, tak, ako som to videl v krčme, keď ma tam nechali sedieť. A všetko som chcel spraviť sám, aby som sa nemusel deliť a báť sa, že ma niekto prezradí.

Máme v dedine novú budovu postavenú v združenej výstavbe, sú tam pošta, potraviny, stánok a butik. Vo všetkých týchto priestoroch som popozeral bezpečnosť. Aké majú dvere, okná, kto chodí s kľúčmi, koľko je tam ľudí cez obed a na konci pracovného času a aj to, z ktorých okien v dedine na budovu vidieť. Budova bola nová, nefungovalo ešte celé vonkajšie osvetlenie a okolo boli zvyšky stavebného materiálu. Vnútri na pošte mali len nejaké biele škatuľky na stenách, zdalo sa mi, že som párkrát počul niečo húkať. Rozhodol som sa pre potraviny. Bolo to zložitie, okná do potravín boli na poschodí, ale neboli na nich mreže a nemali ani vnútorné zámky. Nevidel som niko-

ho z pracovníčok potravín ísť po obede na poštu s peniazmi, ani nikoho po ne prísť. Tržba, určite niekoľko stovák eur, musela byť tam. Určite nebude ťažké ju nájsť a rýchlo s ňou ujsť. A keď sa podarí, pridám si na cestu aj nejaký alkohol a jedlo. Budem sa musieť ukryť.

Ako prvý som ukradol rebrík, neprekážalo mi, že je strieborný, už predtým sa mi podarilo ukryť čiernu farbu. Počkal som na prvú noc a rebrík som na kraji lesa ponatieral. Farba uschla, počkal som na ďalšiu noc, prišiel s rebríkom pred budovu, oprel rebrík o múr, vyliezol po rebríku hore, rozbil som okno pri kľučke, a rýchlo skočil dnu. Okamžite som si všimol líce, ktoré tam nemali byť a už som počul aj šialenú húkačku. Rýchlo som sa snažil zistiť, čo sa stalo.

Už som viac nestihol. Svetiel okolo bolo zrazu veľmi veľa, áut a ľudí takisto. Vyzvali ma, aby som zišiel po rebríku dole a neskúšal nič robiť. Zišiel som dole a poslednýkrát som sa obzrel späť na budovu. A skoro som odpadol. Trafil som sa tesne vedľa! V tme som zle odrátal okná a mies- to do potravín som sa vlámal na poštu!

(mg)

SLOVENSKÁ POŠTA TRIUMFOVALA V SÚŤAŽI O NAJKRAJŠIU ZNÁMKU SVETA

Víťzavné vavríny v podobe ceny Il Premio Internazionale d'arte filatelica San Gabriele získala po prvý raz v histórii Slovenská pošta, a. s., za známku 1 150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu. Výtvarná predloha pochádza z tvorivej dielne akademického maliara prof. Dušana Kállaya. Na spoločnom vydaní sa podieľali aj Bulharsko, Česká republika a Vatikán. Tak ako po iné roky i v 32. ročníku prestížnej a unikátnej medzinárodnej súťaže sa najvyššej pocty dostalo dielu, prispievajúcemu

významným spôsobom k šíreniu kresťanského posolstva vo svete.

Zámer pamätného vydania nespočíval len v spomienke na známu dejinnú udalosť. Jej prostredníctvom sa iniciátori usilovali o širšiu prezentáciu najstaršieho zobrazenia dvojice spolupatrónov Európy, tak ako sa zachovalo na freske suterénu Kostola sv. Klimenta v Ríme a ako bolo objavené v roku 1862 pri príležitosti pripravovaných osláv 1 000. výročia príchodu solúnskych bratov na naše územie.

(red)

MÁM RADA ŽIVOT

V ostatnom vydaní Poštových zvestí sme vám, milí čitatelia, priniesli niekoľko strohých faktov o súťaži „Do práce na bicykli“, ktorá sa v Banskej Bystrici pod záštitou Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR uskutočnila tento rok už po tretí raz a ktorá sa stretla s nadšenu odzvou aj v radoch zamestnancov Slovenskej pošty, a. s.

Celý máj jazdili jednotlivci i tímy – reprezentanti tridsiatich miest – z domu na pracovisko a naspäť, aby poctivým šliapaním do pedálov dvojkoľosových tátošov „nazbierali“ čo najväčší počet súťažných kilometrov, no predovšetkým aby upevnili svoju kondíciu a trochu uľavili ťažko skúšanému životnému prostrediu. Po mesiaci sa čísla zrátali a vyhodnotili, víťazi si užili svojich päť minút slávy, nás však zaujímalo, či nájdeme niekoho, na kom jarný športový ošial zanechal „trvalé následky“. Podarilo sa! Neváhali sme a za novopečenou prívrženkynou cestnej cyklistiky Máriou Kumštárovou, sme sa vybrali priamo na miesto činu, do Lučenca.

Z dobre informovaných zdrojov sme vypátrali, že naša hostiteľka dostala v rámci nedávneho zápolenia „do nôh“ úctyhodných 800 kilometrov a spolu s ostatnými kolegami, teda Monikou Hakeľovou, Ľubicou Kamenskou a Róbertom Majorošom, sa stala zaslúženou členkou víťazného poštového tímu.

Na dvore lučenskej jednotky nás čakala vysoká štíhla žena v odeve s poštárskym logom. O tom, že nedošlo k omylu a my nestojíme pred náhodnou okoloidúcou, svedčili príznačné rekvizity – bicykel a ochranná prilba. Krátke srdečné zoznámenie, pár póz a úsmevov do fotoaparátu, a rozhovor na pozadí príjemnej letnej atmosféry neďalekého parku sa mohol začať.

PZ: Prezradte, čo vás podnietilo osedlať dve kolesá?

M. K.: O tom, že zmením zaužívané zvyky a začnem jazdiť do práce na bicykli, som uvažovala už dávnejšie, no akosi som sa nemohla rozhodnúť. Okrem iného som tiež čelila nedôvere môjho najbližšieho okolia, ktoré ma od vraj zbytočne nebezpečného a únavného spôsobu cestovania vytrvalo odhováralo. Tak som naďalej kráčala v starých koľajach. Keď sa však objavila výzva

„Do práce na bicykli“, neváhala som ani chvíľu! To bola tá správna inšpirácia! Povedala som si, idem do toho, a od prvého mája doposiaľ som nevynechala ani jediný deň. Najkrajšie sú rána – vzduch je svieži, čerstvý, no ani obedné horúčavy mi neprekážajú. A vôbec, na počasí nezáleží. Pozriem cez okno, vidím – prší – no a čo, tých pár kvapiek neublíži, fúka vietor – fajn, zaberiem. Hoci tú skúsenosť ešte nemám, som odhodlaná zvládnuť aj snehové záveje. Teším sa skrátka z každého okamihu.

PZ: Koľko kilometrov denne zdoláte?

M. K.: Vzdialenosť z nášho domu na samote (dedina, kostol, cintorín, potom nič, potom my a zase nič) až do Lučenca na poštu, odkiaľ beriem zásielky, nemám zmeranú presne, ale spolu s kolegami sme ju odhadli na približne devätnásť kilometrov. (To stihnem zhruba za polhodinku.) Cesta tam a späť, trasa po rajóne k tomu, nuž denne ich odjazdím asi päťdesiat, možno viac.

PZ: Nie ste z toľkého napínania svalov unavená?

M. K.: Vôbec nie! Skôr naopak. Predtým ma napríklad trápili časté migrény, problémy som mala aj so štítnou žľazou – čuduj sa svet, ako som začala pravidelne bicyklovať, telo funguje na jednotku. Okrem toho si užívam pocit slobody, ktorý tak veľmi potrebujem. Pohybujem sa vonku, nie som obmedzovaná odchodmi autobusov a stresmi z toho, že nestíham – nasadnem do sedla a cítim sa voľná ako vták, plná energie a dobrej nálady.

(Na tomto mieste musíme zdôrazniť, že slová pani Márie od začiatku do konca nášho stretnutia potvrdzovali jej rozžiarené, neustále sa usmievajúce oči. Pozn. red.)

PZ: A čo bežná premávka – nerobí vám vrásky na čele?

M. K.: Nuž, býva všelijako. Niektorí šoféri sú ohľaduplní, dajú znamenie smerovkou, opatrne a z dostatočnej vzdialenosti ma obídu, no iní nebezpečne riskujú, pričom nedbajú na to, že cyklista ľahko stratí balans a chráni ho

len prilba. Našťastie sa mi zatiaľ kolízie vyhýbajú.

Na cestách však musí človek rátať s hocičím – ja som sa už napríklad stretla aj so srnkami a jelenicami, dokonca sa predou mnou poprechádzal statný, asi dvestokilový diviak, že vraj: „Mám prednosť, ja som tu pán!“ S medveďom som zatiaľ nemala tú česť...

PZ: Mali ste k športu blízko aj predtým, ako ste sa zamilovali do bicykla?

M. K.: Myslím, že každá žena, ktorá sa stará o rodinu, deti, manžela, domácnosť, podstupuje denno-denne svoju „povinnú športovú disciplínu“ a musí mať kondíciu, aby všetko zvládla. Poznám to z vlastnej skúsenosti. Kedysi za mlada sme hrávali basketbal, no teraz ma to skôr ťahá do hory na bylinky či na hríby.

PZ: Odporúčate cyklistiku aj ostatným, zatiaľ nerozhodnutým kolegom?

M. K.: Rozhodne áno! Všetkým! Bicykel pomáha upevniť zdravie, zdoko-

naliť telo, povzbudiť myseľ, a nemusí ísť pritom o žiadny profesionálny „stroj“ – ja jazdím na tom, čo som kedysi kúpila dcérke. Naozaj stačia dve kolesá a kus odhodlania. A ešte blatníky, aby človek ostal aspoň ako-tak čistý.

PZ: Ako vyzerá váš pracovný život?

M. K.: Vyučila som sa za šičku a pred mojím terajším pôsobiskom som vyskúšala viacero zamestnaní. Práca doručovateľky, venujem sa jej už približne pätnásť rokov, mi dala to, čo som inde nenašla – spomínaný pocit voľnosti a neustály, bezprostredný kontakt s ľuďmi. Napokon, práve vďaka pošte som objavila moju novú veľkú lásku – bicykel.

PZ: Mohli by ste čitateľom Poštových zvestí prezradiť vaše osobné krédo?

M. K.: Mám rada život.

Z Lučenca sme odchádzali s povznášajúcim pocitom, že všetko je tak, ako má byť. Že sú medzi nami ešte ľudia, čo

sa dokážu tešiť z obyčajných vecí, a vedľa šíriť radosť všade navôkol. Tak čo, milí čitatelia, necháte sa zlákať tiež?

Márii Kumštárovej ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa šťastných kilometrov!

(red)

POSTARAŤ SA O KLIENTA

V minulom čísle Poštových zvestí sme upriamili pozornosť na nové organizačné útvary – centrá regionálneho predaja (CRP) Košice, Prešov a Nitru. Tento raz vám, milí čitatelia, chceme predstaviť jednotlivých riaditeľov a vybraných obchodníkov z ďalších regiónov.

Riaditeľov CRP sme sa pýtali:

1. Čím je špecifická práca vo vašej pozícii a vo vašom regióne?
2. Aké máte s predajom osobné skúsenosti?
3. Čo môže byť pre zákazníka na SP najzaujímavejšie?

Otázka pre obchodníka:

Na ktorú z vašich skúseností či aktivít ste zvlášť hrdý?

Ing. Danka Trávníková,
riaditeľka CRP Žilina

1. CRP Žilina zastrešuje celý Žilinský kraj, ktorý sa rozkladá v severozápadnej časti Slovenska a je tretím najväčším v Slovenskej republike. Zahŕňa päť regiónov – horné Považie, Kysuce, Liptov, Orava a Turiec, kde sa nachádza 187 pôšt, z toho 18 hlavných.

Post riaditeľky bol pre mňa veľká výzva – venovať sa koordinácii obchod-

ných aktivít na všetkých poštách v žilinskom kraji. Priamo na tejto činnosti so mnou úzko spolupracujú piati referenti predaja, ktorí dennodennou komunikáciou na poštách prispievajú k naplneniu našich spoločných cieľov.

Pozornosť sa snažíme upriamiť najmä na pochopenie všetkých našich zamestnancov, ktorí pracujú v obchode. Neustále sa nimi zaoberáme a usilujeme sa o ich rozvoj. Je to v prospech nás všetkých, keďže z dôvodu znižovania výnosov v listovej službe je potrebné hľadať prácu aj v inej podobe. Ak prilákame viac klientov na poštu, pretože si pod jednou strechou budú môcť vybaviť viac služieb, udržíme si zamestnanosť. Zamestnanci sú oproti klientom v hlavnej úlohe, preto musia byť stotožnení s prichádzajúcimi zmenami. Ich pozitívne myslenie ovplyvní aj zákazníka – jeho spokojnosť s kvalitou poskytnutých služieb i s úsporou času.

Na poštách zažívame pozitívne aj negatívne reakcie, to nás naplňa a usmerňuje, akým smerom máme viesť komunikáciu. Viac sa spoznávame na-

vzájom, zvyšujeme si tým dôveru a viac veríme v to, čo dennodennou prácou vykonávame.

Poslaním CRP sú maximálna podpora, pomoc na poštách pri realizácii obchodných aktivít v praxi, posilnenie sebavedomia našich zamestnancov a ich dôvery v to, čo nové ideme realizovať. Základom je úprimná vzájomná komunikácia a hlavne pochopenie dôležitosti zmien, ktoré sa dejú aj v súvislosti s „obchodom“ na poštách.

2. SP som verná od skončenia vysokoškolského štúdia v roku 1992, prešla som rôznymi pozíciami s rôznymi kolektívami zamestnancov. Počas môjho pôsobenia na poštách som sa stretla s predajom viacerých komodít, no v súčasnosti je predaj na poštách na inej úrovni. V minulosti tiež bolo podstatné predovšetkým osloviť klienta, môžem len potvrdiť, že to nebolo ľahké. Na poštách som sa naučila komunikovať s kolegami aj klientmi. Uvedomila som si, že opýtaním sa nič nepokazím, všímavosťou, pochopením sa vytvára lepšia atmosféra na pracovisku, a tak sa ľahšie dosahujú

stanovené ciele. To platí aj dnes, denne sa v tom utvrdzujem. Dôležité je ľudí pochopiť, vedieť, čo mám vyžadovať s akou motiváciou.

3. Mojou skúsenosťou po 22 rokoch na SP je, že len úprimnými, otvorenými vzájomnými vzťahmi dosiahneme očakávané výsledky. A CRP Žilina takéto výsledky vďaka skvelým ľuďom nielen na poštách, ale aj v mojom okolí dosahuje už niekoľko rokov.

Dnešný trh priniesol mnoho zmien, jeho vývoju sa musí prispôbiť aj naša firma. Klient je v oblasti poskytovaných služieb stále náročnejší, a tomu sa musíme všetci prispôbiť. Očakáva hlavne kvalitu, včasnosť a príjemnú obsluhu.

SP neustále rastie, prichádza s novými víziami hlavne v oblasti retailu, v ktorom zaznamenávame nárast výnosov. Opiera sa pri svojom rozvoji o najväčšiu pobočkovú sieť, o dôveryhodnosť klientov i o skúsených a ochotných zamestnancov. Verím, že táto firma bude stále napredovať a naši ľudia budú rásť s ňou.

Jana Neumannová,
referentka riadenia predaja CRP Žilina

Moja práca je môj koníček. Som šťastná, že môžem pracovať v takom skvelom kolektíve, akým na CRP Žilina sme. Poštu beriem ako svoju veľkú rodinu, kde sa zažívajú tie dobré aj tie horšie chvíle. Dobrý kolektív je základ úspechu, a preto som veľmi rada, že mám vo svojich kolegyniach, kolegovi a pani riaditeľke veľkú oporu a pomocnú ruku v prípade potreby. Navzájom si odovzdávame skúsenosti a učíme sa nové veci. Dobrá nálada a smiech ma neopúšťajú a snažím sa ich šíriť ďalej. Veď s úsmevom na tvári sa všetko ľahšie darí...

Monika Grečárová,
referentka riadenia predaja CRP Žilina

Počas môjho pôsobenia na SP som prešla rôznymi pracovnými pozíciami. Tým, že som bola zaradená do funkcie referenta predaja, začala ďalšia kapitola môjho poštárskeho života. Pozícia referenta obchodu je v mojom 37. roku služby pošte novou výzvou, no-

vu skúsenosťou, kde zúročujem bohaté poznatky spolupráce so zamestnancami pošty, o ktoré sa starám. Ide hlavne o dennú aktívnu pomoc, podporu a pozitívne myslenie, ktoré sa snažím prenášať aj na kolegov z pošty. Som si vedomá, že pri predaji všetkých produktov sa neustále učíme. Každodenná práca v teréne ma utvrdzuje v tom, že len ten, kto aktívne ponúka, má výborné výsledky a klient sa k nemu s dôverou vždy vráti. Na „moje“ pošty som nesmierne hrdá. Veľkým dielom prispievajú k tomu, že CRP Žilina stále patrí k najlepším na SP. Naš tím pod vedením pani riaditeľky je tým správnym kolektívom, ktorý ma každé ráno privíta s úsmevom na tvári a tou správnou energiou.

Mgr. Martina Porubánová,
riaditeľka CRP Trenčín

1. CRP Trenčín poskytuje obchod a služby prostredníctvom 189 pošty, ktoré sú rozdelené na 15 obvodov hlavných pošty nielen v rámci trenčianskeho kraja.

Mojich 1 200 kolegov dokázalo, že vie priniesť výnosy a zrealizovať zmeny. Často nás žiadali, aby sme do praxe ako pilotné CRP zavádzali rôzne projektové úlohy a zmeny v procesoch na rôznych úsekoch SP. Bola to práca v ich ponímaní „navyš“, no oplatila sa. Dala nám možnosť rýchlejšie rásť a doladiť navrhované pripomienky rýchlejšie do praxe. Pokiaľ ide o obchod a predaj, CRP Trenčín sa môže pochváliť 2. miestom medzi najúspešnejšími CRP za 20 rokov spolupráce s Poštovou bankou. Je pre nás záväzok udržať také výsledky. Verím, že s našimi ľuďmi to znova dokážeme. Tak ako už mnohokrát, keď nám pomohli v rôznych „záťažových“ skúškach, za čo im z mojej strany patrí veľké ĎAKUJEM.

Pre mňa je dôležité, aby všetci kolegovia vedeli: ČO mám urobiť, PREČO to mám urobiť, AKO to mám urobiť a ČO získa klient, zamestnanec a SP. Z tohto dôvodu považujem za rozhodujúcu komunikáciu, dôležité sú však aj vzdelávanie, tréningy a ich osobné JA CHCEM a idem DO TOHO.

2. Pred mojím pôsobením na SP som vždy pracovala v obchodných spoločnostiach, či už priamo ako predajca, alebo ako podpora predaja v marketingu, práci s klientmi, cez sťažnosti, reklamácie až po VIP klientov a starostlivosť o nich. Neskôr som prešla na eko-

nomické oddelenia a podporu predajcov, vzdelávanie a ľudské zdroje. Moja cesta na SP bola opačná, cez ľudské zdroje som prešla k podpore predaja. Keďže mi je práca s ľuďmi veľmi blízka a snažím sa o rozvoj nielen svoj, ale aj o rozvoj „mojich“ kolegov, chcem, aby ich učili, trénovali, podporovali a mentovali najlepší predajcovia. Ak sa to všetko naučia, majú možnosť zvýšiť svoj zárobok cez akvizičné odmeny za predaj. Klient je náročný, ale vie oceniť šikovného zamestnanca.

V tíme CRP Trenčín a na poštách je veľa úspešných predajcov, ktorí svoj um dokážu využiť nielen pre seba, ale aj pre ostatných kolegov. Som im vďačná, že sa rozhodli o svojej vedomosti, zručnosti a návyky podeliť. Viem, že nám ide všetkým o spoločnú vec.

3. Pre klientov je dôležité, že sa pošta mení. A mení sa nielen dizajnovo. Vznikajú nové pošty v nákupných centrách, čím sa snažíme byť ešte bližšie k zákazníkovi. Máme najväčšiu pobočkovú sieť na Slovensku. Prinášame nové produkty, nové služby. Ak zvládneme proces zmien, klienti nám zostanú verní a budú naďalej využívať naše služby.

Ing. Ivana Rudinská,
referentka predaja CRP Trenčín

Pracujem v tíme úžasných žien, mojich kolegýň. Denne som v kontakte s množstvom skvelých ľudí. Obvod Handlová, Prievidza či Topoľčany patria medzi tie najlepšie, a to nielen na CRP Trenčín, ale aj v rámci SP. Každodenná práca v teréne s týmito ľuďmi ma posúva ďalej. Najviac ma vie potešiť, keď sa na mňa pošty obracajú v prípade, že sa im darí, no aj v prípade, že majú menej úspešné dni. Je to dobrý pocit vedieť a cítiť, že sa na mňa môžu spoľahnúť a že im pomôžem a poradím, ako to len najlepšie viem. Považujem za dôležité, aby si každý našiel v práci to pozitívne a či sa pošte/jednotlivcom darí dobre v predaji žrebov, expresných zásielok, v schránkach alebo v úveroch, účtoch či poisteniach, spoločne vieme „priložiť ruky k dielu“ a vieme naplniť plány a POSTARAŤ sa o klienta. A to by malo byť naším prvoradým cieľom. Pretože iba spokojný klient sa vráti a vie nám odporučiť svojho blízkeho. A pošta spokojných klientov potrebuje ☺.

Ing. Janka Sládeková, riaditeľka CRP Banská Bystrica

1. Obchodná činnosť zabezpečuje CRP Banská Bystrica prostredníctvom 204 pôšt, rozdelených do 20 obvodov hlavných pôšt. A hoci sa v našom regióne nachádzajú okresy s najvyššou nezamestnanosťou na Slovensku, v plnení obchodných plánov nezaostávame za ostatnými regiónmi. Vďaka úspešnej spolupráci zamestnancov pôšt a referentov CRP dosahujeme „zelené čísla“.

Liberalizácia poštového trhu a nárast konkurencie priniesli zmeny v portfóliu SP a jej zmluvných partnerov, a my ich aplikujeme v prevádzke. Spoločnými silami sa snažíme rozširovať obchodné myslenie zamestnancov, to znamená poštárov zmeniť na obchodníkov, čo je v súčasnosti nevyhnutnosťou. Uvedená zmena predstavuje dlhodobý a náročný proces, pretože najťažšia je práca s ľuďmi. Každý človek je iný, jedinečný, a pri každom treba zvoliť vhodný prístup. Aby odchádzal z pošty spokojný klient (čo je naším cieľom), musí ho obsluhovať spokojný zamestnanec. Moja snaha spočíva vo vytváraní takých podmienok, aby boli zamestnanci spokojní. Usilujem sa ich prostredníctvom formovania zdravých medziľudských vzťahov, neustálej komunikácie a vzdelávania viesť tiež k zvyšovaniu odbornej úrovne, obchodných zručností a k uplatňovaniu tímovej spolupráce i spoločnému riešeniu problémov.

K našim cieľom patrí rozvoj aktívneho predaja všetkých služieb na úrovni pôšt v závislosti od regionálnych rozdielov stanovením priamej zodpovednosti za dosahované výsledky. Vytváraním ovzdušia vzájomnej dôvery, investovaním času a energie do komunikácie rozširujeme obchodné myslenie zamestnancov s cieľom orientovať ich na výsledok

2. Na SP a predchádzajúcich pôsobiskách som zamestnaná už 27 rokov, ale moje doterajšie pracovné pozície nemali s predajom veľa spoločného. Pozície na oddelení IT, ekonomickom oddelení a oddelení všeobecnej účtárne predstavovali predovšetkým prácu s číslami. Predaju – jeho riadeniu – sa naplno venujem až od zmeny organizačnej štruktúry. Keďže som bola v tejto oblasti začiatovník, stále sa učím. Veľkým prínosom

sú pre mňa najmä skúsenosti mojich kolegov na poštách a môjho tímu na CRP, ktorý je zostavený z kolegov z prevádzky. Spoločne sa snažíme vytvárať na poštách priestor na predaj produktov a služieb, ktoré SP ponúka.

3. Keďže SP má najväčšiu pobočkovú sieť na slovenskom trhu, určite si každý zákazník na pošte nájde to (okrem klasických poštových služieb), čo ho zaujme. Na malých poštách je to rozmanitá ponuka tovaru Postshop, ako aj možnosť realizácie finančných transakcií prostredníctvom poštomatov. Takmer na každej pošte máme banku, čo ocenia klienti v malých obciach. Postupne sa na poštách zavádzajú takzvané integrované obslužné miesta, kde vieme klientovi poskytnúť výpis z obchodného registra, výpis z listu vlastníctva, a postupne aj výpis z registra trestov. Ponúkame tiež možnosť zakúpenia vstupeniek na kultúrne a športové podujatia.

SP je spoločnosť s hlbokou históriou a tradíciou a so zákazníkmi má vybudované dôveryhodné vzťahy. Klienti sú u nás na prvom mieste – naše heslo je „postaráme sa“, a preto sa vždy k nám budú vracieť.

Bc. Emília Pavuková, referentka predaja CRP Banská Bystrica

Keď som si dávnejšie chcela na malej pošte na juhu Slovenska vybrať peniaze z poštomatu, pani za priehradkou ma zaskočila otázkou: „Potrebujete súrne tie peniaze?“ Nechápať som sa na ňu pozrela: „Prečo sa pýtate?“ „Lebo ja toto „čudo“ neviem použiť,“ priznala sa. Bola som prekvapená, ale pani za priehradkou o to viac, keď som sa jej predstavila a ukázala jej služobný preukaz.

Moja práca spočíva v denno-dennom kontakte s poštami, v zlepšovaní znalosti produktov a tréňovaní obchodných zručností. Keď som v roku 1981 nastúpila do zamestnania na SP, ani vo sne mi vtedy nenapadlo, že to bude „láska na celý život“ a že raz budem robiť takúto prácu. Kedysi sme doručovali listové zásielky, balíky a dennú tlač. Ale za 35 rokov sa veľa zmenilo a SP sa tomu prispôsobila. Dnes mám okolo seba kolegyne, priemerný vek ktorých sa rovná dĺžke mojich odpracovaných rokov

a ktoré ma každé ráno nabíjajú svojou energiou a dravosťou, a ja sa pri nich cítim oveľa mladšie. Spolu sa snažíme byť poštám nápomocné pri realizácii obchodov.

Som veľmi hrdá na to, že moji kolegovia na poštách sa už k novým poštovým produktom nestavajú negatívne a nevnímajú ich ako „čudo“, ktorého sa boja. Práve naopak. Ak sa im podarí založiť nejaký produkt, vždy mi to s radosťou oznámia a ja ich za to pochválím a povzbudím do ďalšej práce. Teším sa s nimi z každého spokojného zákazníka a zo splneného plánu.

Mária Kamenická, samostatný referent

Na SP pracujem už sedem rokov, a to, čo ma stále bavilo a baví, je práca s ľuďmi. Keď ma oslovila PhDr. Irena Kyrinovičová na pošte BA 42 za okienkom, aby som išla pracovať na CRP ako referent predaja, nevedela som poriadne, do čoho idem. A som naozaj vďačná za túto príležitosť a skúsenosť. V súčasnosti som na odbore retailového predaja, a to je pre mňa nová výzva.

Z mojej predchádzajúcej pozície na CRP som najviac hrdá na našich ľudí, ktorí robia na pošte, či už za priehradkou, alebo v teréne ako doručovatelia. Bez našich ľudí sa nedajú napláňovať žiadne aktivity a nedá sa robiť žiaden obchod. Oni sú tí „kľúčoví hráči“.

Najdôležitejšie je práve preto venovať sa ľuďom čo najviac, ako sa len dá. Či ich pochváliť za predaj žrebu, ktorý stojí hoci len 0,50 eura, pomôcť im so školením jednotlivých produktov alebo prekonať bariéru pri oslovení klienta... Jednoducho nikdy im nepovedať „nepomôžem“, byť im naozaj tou podporou, ktorú potrebujú a vedia, že sa na nás môžu kedykoľvek obrátiť. Áno, toto sú tie kľúčové aktivity a skúsenosti, ktoré naše pošty posúvajú vpred a na ktoré som ja sama osobne hrdá. Z vlastnej skúsenosti viem, ešte keď som začínala s predajom produktov PB za priehradkou, že začiatky sú ťažké, ale nie neprekonateľné. Len si treba veriť. A na záver chcem dodať citát od Debbiho Fieldsa: „Dôležitou vecou je nebať sa to skúsiť. Pamätajte, najväčší neúspech je neskúsiť to. Hneď ako nájdete niečo, čo radi robíte, robte to najlepšie.“

ZAUČILA JEDNU STREDNÚ POŠTU

Na Poštu Liptovský Mikuláš 1 prišla 17. 7. 1968, ako s úsmevom hovorí, tesne pred Rusmi. Viera Kokavcová ostala mikulášskej jednotke verná a nikdy nebanovala. Keď sa vypytujeme na to, ako sa jej to podarilo, iba pokojne odpovie: „Táto robota ma vždy bavila.“

Nevie si predstaviť, ako budú vyzeráť dni na dôchodku, preto je rada, že ju na pošte ešte stále potrebujú. Pred 46-timi rokmi najprv na pošte brigádovovala, chodila do školy a vyučila sa za spojovú manipulanku. Štúdiá začínala v Novej Bani a v ďalšom roku už na novučičkom učilišti v Banskej Bystrici. Smeje sa, že cez prázdniny ho ešte stihli ako študentky poupratovať. Boli to vtedy iné časy, ľudia mali k sebe bližšie, všetko išlo akosi jednoduchšie. Aj robota na pošte jej šla od ruky. Postupne si vyskúšala listovú, potom balíkovú priehradku, robila v pokladni, preprave a nakoniec v kartovni. „Nahovárali ma aj na to, aby som sa stala vedúcou, ale to mi akosi nevoňalo. Nie som ten typ, ktorý by niekomu rozkazoval, ale nakoniec som to zobrala a doplnila som si vzdelanie,“ pokojne mi vysvetľuje pani Vierka a dodáva, že školu si robila popri robote. Aj pošta jej na štúdium prispela, a potom neuvažovala o tom, že by zamestnanie menila, načo aj. Jediné, čo si na pošte doteraz nevyskúšala, bolo doručovanie.

Po snehu nejazdí

Napriek tomu, že Vierka Kokavcová nikdy nebola doručovateľkou, má skvelú kondíciu. Do práce to má pár minút na bicykli, a tak vždy, keď je niečo potrebné, príbehne. Okrem bicykla vraj na kondíciu nemá žiadny špeciálny recept a jediné, čomu sa vyhýba, je jazda na snehu. „Bojím sa, že spadnem a zlomím si niečo,“ dodáva. Čerstvý vzduch si do sýtosti užije aj na záhrade a na prechádzkach so svojim Pánom Psom Bobim, miešancom kólie. „Na kólie som mala vždy slabosť, páčili sa mi. Keď mi moja prvá uhynula, druhú som dostala do daru od jednej pošťárky,“ s úsmevom v očiach mi hovorí pani Vierka. Do nášho rozprávania sa vmiesia aj Vierkine kolegyně, keď vidia môj začudovaný výraz pri spojení Pán Pes. Milo mi vysvetľujú, že ho tak oslovujú preto, lebo

Zľava: Kolegovia z kartovne Ing. Michal Havrila, Viera Kokavcová a Mgr. Jan Krajčí

je právoplatným členom rodiny. Vraj kvôli nemu sa pani Vierke nechce chodiť ani na dovolenky, je jej ľúto, že by zostal Bobi doma sám.

Triedi podľa názvov

Na pošte Liptovský Mikuláš 1 je viac ako 50 zamestnancov. Pani Vierka hovorí, že sú dobrý kolektív, i keď má pocit, že kedysi sa ľudia viac stretali. Paradoxne, pretože vtedy sa všetko robilo ručne, spočítavanie nemalo konca kraja, ľudia museli tiež všeličo „stíhať“, ale boli akísi inakší, pokojnejší. „Vystáli si v rade, bez problémov, neponáhľali sa stále,“ hodnotí minulosť pani Vierka a možno sa mi to iba zazdalo, ale pri spomienke na staré časy sa akosi viac usmieva. Začneme počítať, koľko nových pošťárov na pošte zaučila, poznamená, že novú vždy prihodili jej, a nakoniec sa dostaneme k číslu 50 – a možno to nie je stále konečné. „Ježišmária je to tých 50,“ čuduje sa pani Vierka a kolegyně skonštatujú, že to je jed-

na stredne veľká pošta. Pani Vierka sa rozhodne nemá za čo hanbiť. Vždy rada učila nielen iných, ale aj ona sa neustále niečomu priučala. Keď prišli počítače, nezaskočili ju, nevie si ich vynachváliť. „Stále sa mi chce pracovať. Povedala som vedúcej, že dokedy ma budú potrebovať, budem tu. Samozrejme, keď mi bude zdravie slúžiť, a aj to funguje, až na občasné výkyvy. Som tu rada, aspoň som medzi ľuďmi, keď zostanem doma, bude to už ťažšie,“ sumarizuje.

Napokon teraz je na pošte veľmi spokojná. Kartovňa jej „sedí“. Prežila tu veľa, a môže využiť aj všetky znalosti zo zemepisu. Priznáva sa s hrdosťou v hlase, že listy triedi podľa názvov miest a nie podľa PSČ. „Tých 46 rokov ubehlo, prežila som ich spokojne a v dobrom kolektíve. Ľuďom musíte veriť, bez toho to nejde,“ hovorí pošťárka, ktorá vychovala 50 svojich kolegov.

(red)

BALÍKOVÉ SLUŽBY SÚ „IN“

Slovenská pošta, a. s., chce zvyšovať svoj podiel na perspektívnom balíkovom trhu - je to jedna z jej najdôležitejších priorít. Práve preto vedenie spoločnosti rozhodlo o významnej investícii do inštalácie dvoch automatických triediacich liniek v hlavných spracovateľských strediskách Bratislava a Košice.

Vedúci odboru podpory stratégie prevádzky Ing. Michal Moravčík PhD.

Pôvodné technológie, pochádzajúce z rokov 1994 (Bratislava) a 1974 (Košice), prestali slúžiť svojmu účelu najmä z dôvodov nedostatočnej kapacity a rýchlosti, ako aj miery triedeného substrátu, hlavne pokiaľ ide o potrebu spracúvania rôznych druhov obalov, ktoré sa v súčasnosti bežne používajú.

Automatizované triedenie balíkov pozdvihne úroveň vykonanej práce na kvalitatívne vyšší stupeň predovšetkým vďaka racionalizácii a efektívnosti procesu, s prihliadnutím na elimináciu chybovosti, spôsobenej zlyhaním ľudského faktora.

O tom, ako pokračujú práce na inštalácii novej triediacej linky v budove na Tomášikovej ulici v Bratislave, sme sa zhovárali s vedúcim odborom podpory stratégie prevádzky Ing. Michalom Moravčíkom PhD.

PZ: Mohli by ste čitateľom Poštových zvestí priblížiť, v akej fáze sa práve nachádza projekt automatických triediacich balíkových liniek?

M. M.: Pretože v Bratislave sa spracúva zhruba polovica listov a balíkov v toku zásielok SP, projekt sme odštartovali práve tu. Po realizácii prvej etapy, spočívajúcej v demontáži pôvodných zariadení, nás v najbližšom období čakajú nevyhnutné stavebné práce, súvisiace s úpravou triediacej haly, ďalších nadväzujúcich objektov a hlavne s priestorom, ktorý bude slúžiť na prísun a odsun substrátu z triediacej linky. V čase tvorby projektov tejto bu-

dovy sa totiž pozornosť pošty sústreďovala predovšetkým na segment listov, takže prevádzka na ich spracovanie bola situovaná na prízemí, čo nám dnes, keď sa v záujme konkurencieschopnosti snažíme posilniť pozíciu na balíkovom trhu, spôsobilo isté komplikácie, pretože bolo potrebné zmysluplne vyriešiť prísun a odsun balíkov z triediacej haly na príslušné výmenniská cestných kurzov a do koľajovej haly. Problém sme sa rozhodli vyriešiť vytvorením centrálného otvoru na obojsmerný pohyb balíkových kontajnerov. Zároveň sa budeme zaoberať aj sfunkčnením pásových dopravníkov, smerujúcich z priestorov hromadného podaja zásielok a z koľajovej haly.

PZ: Možno z vášho pohľadu označiť postup, ktorý uvádzate, ako optimálny?

M. M.: Implementovať novú technológiu na zelenej lúke je iste jednoduchšie, no stratégia SP hovorí o zabezpečení automatických procesov spracúvania balíkov na HSS dnes, takže sme hľadali riešenie aktuálneho stavu. Variant, ktorý sme napokon zvolili, pokladáme za optimálny.

P. Z.: Kedy by mala byť linka spustená?

M. M.: Verím, že už bude v predviačnom období, keď je pošta vyťaženejšia v maximálnej miere, fungovať aspoň v skúšobnej prevádzke. Jej kompletné odovzdanie vrátane všetkých stavebných a inštalčných prác, ako aj harmonizácie s dopravníkmi, sme naplánovali na druhú polovicu februára 2015.

(red)

Po demontáži pôvodných zariadení čakajú halu nevyhnutné stavebné úpravy.

Súčasťou kompletnej technológie sa stanú aj spojzdrnené dopravníkové pásy.

ĎAKUJEME VÁM

Dovoľte, milí čitatelia, aby sme sa s vami podelili o poďakovania, ktoré naším prostredníctvom vyjadrili zákazníci poštovým doručovateľkám a doručovateľom.

Pozná nás po mene

Dobrý deň, Slovenská pošta, chcem sa touto cestou poďakovať nášmu poštárovi, ktorý nás už pozná aj po mene. Veľmi rada by som aj ja vedela, ako sa volá, aby som sa mu vyjadrila obdiv za prácu, ktorú pre nás robí vždy s úsmevom. Bývam na košíckom sídlisku Ťahanovce. Prosím odovzdajte mu tieto slová. Rodina K.

Vychádza nám v ústrety i nad rámec svojich povinností

Dobrý deň, chcel by som touto cestou vyjadriť pochvalu a spokojnosť jednému z vašich zamestnancov, ktorý svojou príkladnou prácou robí dobré meno Slovenskej pošty. Pracuje veľmi zodpovedne a spoľahlivo, je ochot-

ný a prístupný, vážim si ho a želim si, aby ste vo svojich radoch mali veľa takýchto ľudí. Pretože sa staráme o chorú mamičku, ktorá už nechodí, tak máme v domácnosti trochu iný režim. Nášho poštára som v minulosti poprosil o niektoré služby, ktoré možno boli i nad rámec jeho povinností. On mi ochotne vyhovel, čo si nesmierne cením a chcem sa mu poďakovať. Volá sa Milan Peško, nosí poštu v obvode Bratislava Trnávka. Ešte raz ďakujem. S pozdravom M.

Aby všetci zamestnanci pošty boli ako ona

Dobrý deň, rada by som vyjadrila pochvalu a poďakovanie našej poštárke (Bratislava I - Skalná). Je svedomitá – vždy sa presvedčí, či sme doma, a vybehne hore. Niekedy ide aj za hra-

nicu svojich povinností, ako napríklad dnes, keď niesla susedom doporučenú zásielku, zazvonila aj nám a doniesla väčšiu obálku rovno do rúk, aby sa v poštovej schránke nezničila. Želám si, aby všetci zamestnanci pošty boli ako ona. S pozdravom V.

Človek na svojom mieste

Dobrý deň, chcela by som sa veľmi pekne poďakovať pani Zuzane Klieščikovej, vedúcej pošty na Okružnej ulici v Čadci, za odborný, profesionálny a ľudský prístup pri vykonávaní svojho povolania. Veľmi pomohla môjmu manželovi pri vyriešení problému, o jej kvalitách som však počula aj z rozprávania iných ľudí, ktorí s ňou prišli do kontaktu. Naozaj je človekom na svojom mieste. Ďakujem K.

SPOMIENKA

V živote človeka sú chvíle, o ktorých vieme, že sa blížia, a predsa nás ich príchod prekvapí. Bolestne sa nás dotkla i smutná a nečakaná správa o náhlom úmrtí nášho priateľa a spolupracovníka **Slavomíra Vonkomera**, ktorý nás dňa 21. apríla 2014 navždy opustil vo veku nedožitých 52 rokov.

Slavomír Vonkomer sa narodil 9. júla 1962, po skončení strednej školy v októbri 1983 začal pracovať na HSS Zvolen ako sprievodca ambulatnej služby, neskôr ako vedúci vlakovkej pošty, dispečer HSS a od roku 2000 ako vedúci dopravy záverov. Popri náročných pracovných povinnostiach tiež pôsobil vo funkcii dlhoročného predsedu základnej odborovej organizácie HSS Zvolen.

My, jeho kolegyne a kolegovia, sme stratili snaživého spolupracovníka, ktorý sa tešil zo života, no najmä z víkendov, trávených na chalupe v malej obci Tŕnie. Plány, ktoré s ňou mal do budúcnosti, sa žiaľ už nenaplnia.

Spolupracovníci HSS-022 Zvolen

*Je ticho po bolesti,
Je celkom blízko ku hviezdám.
Pozdravy na stuhách,
vyklonené sviece
a zopár veršov na rozlúčku.
Taký je akord odchodu.
Češť jeho pamiatke!*

V októbri sme sa rozlúčili s našimi kolegami **Janou Prekopovou**, ktorá pôsobila na pošte Mestečko ako vedúca, a **Ing. Milanom Novým**, doručovateľom pošty Slatina nad Bebravou. Češť ich pamiatke!

*„Dopracovali usilovné ruky, utíchli navždy predobré srdcia.
Očami sa už nepozrú, teraz pokojnými spánkom odpočívajú.
Utíchli srdcia, zostal len žiaľ, ten, kto vás mal rád,
spomína ďalej.“*

Z POŠTOVÉHO SVETA

NOVINKY Z POŠTOVÉHO SVETA PRIPRAVILA ZUZANA ŠTURDÍKOVÁ

Švajčiarska pošta dáva zákazníkom väčší výber s e-Poštou

Zákazníci Švajčiarskej pošty majú teraz väčší výber v spôsoboch prevzatia listových zásielok, a to vďaka spusteniu e-Pošty, ktorá umožní adresátom rozhodnúť sa online, či chcú prijať zásielky klasicky do domových schránok, alebo v elektronickej forme. E-Pošta predstavuje online platformu, ktorá spája výhody fyzického doručovania zásielok s digitálnymi možnosťami a ktorá sa po úspešnom testovaní počas uplynulých šiestich mesiacov s viac ako 1 500 účastníkmi zavádza po celom Švajčiarsku. Tento produkt má v súčasnosti množstvo základných funkcií. Na zásielky, prijaté v digitálnej forme, možno elektronicke odpovedať, prepisovať ich, spravovať a archivovať. Platforma sa bude postupne rozširovať napríklad priamou platbou faktúr na kliknutie myšou.

Zákazníci nabádajú značky používať poštu aj e-mail

Britská pošta zverejnila výsledky nedávneho prieskumu o preferenciách zákazníkov, pokiaľ ide o používanie rôznych komunikačných kanálov. Tie ukázali, že klienti naliehajú na to, aby značky používali na komunikáciu s nimi fyzickú aj elektronickú poštu, a že presne vedú vyšpecifikovať odlišné vlastnosti fyzickej a elektronickej pošty a účelnosť ich aplikácie. Závety z prieskumu potvrdzujú, že fyzická pošta vytvára silnejšie emocionálnejšie spojenie medzi odosielateľom a adresátom, pričom väčšina opýtaných hovorí, že fyzická pošta upúta ich pozornosť, dáva lepšiu predstavu o spoločnosti a cítia sa viac cenení. Elektronickú poštu respondenti považujú za vhodnejšiu na sledovanie a ľahké zakladanie. Ďalšia analýza Inštitútu odborníkov v reklame zistila, že sa oplatí doplniť marketingové kampane fyzickou poštou.

Objednávanie potravín cez terminály Nemeckej pošty

Online nakupujúci v Berlíne si teraz môžu v rámci novej marketingovej kampane „Všetko čo potrebujete“, ktorú spustil nemecký online supermarket, čiastočne vlastnený Nemeckou poštou, objednať potraviny priamo z balíkových terminálov Nemeckej pošty, a to výberom obrázkov, doplnených QR kódmi. V rámci služieb môžu zákazníci, ktorí žijú v hlavnom meste Nemecka, popri vyzdvihnutí balíka používať do konca roka na objednanie čerstvého ovocia a zeleniny 16 vybraných terminálov Nemeckej pošty. Potrebujú len zosnímať QR kód zvoleného produktu, ktorý sa zobrazuje na veľkom pláťate v štýle predajného stánku na prednej strane terminálu, a umiestniť ho do nákupného košíka v online aplikácii supermarketu. Zákazníci si môžu vybrať medzi dvomi časovými úsekmi dodávania vo večerných hodinách, pričom až k dverám im nákup prinesie kuriér Nemeckej pošty.

ČO NÁM PRINESIE ELEKTRONICKÉ ČÍTANIE?

Možno ste boli doteraz zvyknutí čítať len klasické papierové knihy, milujete vôňu stránok a zvuk pri ich listovaní... Úplne iný čitateľský zážitok vám ale môžu priniesť elektronické knihy. Do čítacieho zariadenia – čítačky e-knžíh – sa ich zmestia tisíce a čítať môžete nepretržite na jedno nabitie až niekoľko týždňov. Navyše si do textu viete robiť poznámky, zväčšovať či znižovať písmo, vyhľadávať význam cudzích slov alebo vyskúšať vyhľadávanie priamo v texte. Výhodou je aj cena: spravidla až o 30 % nižšia v porovnaní s papierovými titulmi. Vyberte si tie najlepšie príbehy z ponuky najväčšieho internetového kníhkupectva Martinus.sk spomedzi viac ako 5 000 e-knižných titulov!

Kníhkupectvo Martinus pripravilo pre čitateľov Poštových zvestí aj tento raz tri výherné poukážky, každú v hodnote 10 EUR, na nákup podľa vlastného výberu v ktorejkoľvek z jeho kamenných predajní alebo prostredníctvom stránky www.martinus.sk. Ak vás táto lákavá ponuka oslovila, zašlite na adresu Poštových zvestí vystrihnutý kupón a budete zaradení do zberovania. Výhercami poukážok z predchádzajúceho čísla sú Marta Červeňanová zo Zázrivej, Milota Benyusová z Filáčkova a Csaba Tóth tiež z Filáčkova. Srdečne blahoželáme!

KUPÓN

martinus.SK

Vojak - bažant dostane z domu balík, ktorý veľmi prehľadáva. „To je divné - hovorí sám pre seba - mama mi píše, že moja žena je v tom, ale.... dokončenie nájdete v tajničke.

MERK, PAKO, AKARID, LEIM	výzva na zastavenie	franc. TV stanica	malá niť	symbol na monitore PC	MPZ Turecka	obruba, lem	kanadské jazero	ARTE, ARIELA, ATIK	strašilo	šperk v tvare olivy	aký (básn.)	observatórium (skr.)	juhoam. lama	patriaca Alovi	bozkáva-vala (čes.)	klieštovec
liadok (hov.)								skončila kopať umelý tuk								
3.časť tajničky																
cudzie mužské meno					vymiešava dedičstvo (zast.)						kovový hák stala sa bielou					
krásni						šikmo gr.bôžik lásky						zabij. polievka st. slov maliar				
	bábka na niti	plošné miery 2.časť tajničky					zosilnené ale opadané ovocie						arab. muž.m. orgán zraku			
mega-pond (skr.)			lietadlo (hov.) sieň, hala					sorta hrozna čin							a dato (skr.) dáš odmenu	
umenie (franc.)				vykopávajú banský chodník				opera Rachmanina záves							1.časť tajničky	zatne
skutočnosť, realita					krátky kabát čuv							hromadné putovanie banská chodba				
geom. teleso						spoločice zákvas								rieka v ČR kvantový generát.		
obyvateľ Oravy							brloh sarmatský jazd.						ligot hotel pre motorist.			
predložka			armádna predajňa urometr. prístroj					EČV Nitra kráčam				hrdinka Nezvala nezatras				
Europ. Broadc. Union				prevalujú patriaca Anete							viáčime, teperíme kúp všetko					
váha obalu					rehoľa hitavo jedla (exp)				haraburdie (hov.) posledný Rožmberk						s použitím násilia	obdivné zvolanie, hurá!
prívesok na zmenke						nevýčisti vo vode vodomaľby								nová scéna odstráni vodu		
	rub	st.škótska minca šp.vycho-vávateľka					bol na daždi súvisiaca s osou							hrádza lepidlo (nem.)		
nezištné								roh vzduch (gr.)					plešivá intern. Rettung Örg.			
vylučovala pot									morská úžina Low Level							
4.časť tajničky																
čs. výrobca kožušín						anglický gróf										5.časť tajničky

Správne vylúštenie krížovky z čísla 5-6/2014 bolo dokončenie vtipu: „Vedúci pošty sa vyčítavo pýta svojho podriadeného: Ako je to vlastne? Ráno telefonovala vaša manželka, že ležíte doma so zápalom pľúc a vy ste tu! Podriadený odpovedá: **Viete pán vedúci, ona sa pomýlila, mala volať až zajtra.**

Ak nám do redakcie Poštových zvestí pošlete správne vylúštenú aktuálnu krížovku, desiatim z vás pošleme pekné predmety s logom Slovenskej pošty.

Výhercami knižných predmetov s logom Slovenskej pošty sú:

Iveta Bujnáková, Stará Ľubovňa, Marta Červeňová, Zázrivá, Helena Uhrínová, Poproč, Mária Lászlóová, Rohovce, Csaba Tóth, Fiľakovo, Miroslava Haščáková, Dobšinská Ľadová Jaskyňa, Ľubica Krajčiová, Kozárovce, Oľga Kradláková, Banská Bystrica, Lucia Pútecová, Bratislava, František Košíčar, Bratislava.

KÁČER NA KOLESÁCH

Peter Káčer je predovšetkým zábavný a optimistický človek. Ak sa mu dovoláte, možno sa vám zo slúchadla ozve vtipné hlásenie „Tu Káčer ako Káčer Donald!“ Azda aj vďaka tejto obdivuhodnej povahovej črte zvláda komplikácie života, poznamenaného následkami mozgovej obrny, so správnou dávkou tvrdohlavosti a v plnení vysnívaných cieľov predbieha – napriek hendikepu – mnohých, čo sa s osudom nemusia pasovať tak ako on. Pretože pozitívnej energie má prebytok, rád sa o ňu delí s okolím. V minulosti napríklad zaangažoval do pomoci postihnutým deťom viacero známych osobností, aby si v rámci v motoristicko-vedomostnej súťaže „Rallye – Cesta do života“ spolu zajazdili a obohatili sa navzájom o svoje jedinečné príbehy.

Krátko po tom, ako sa stal Peter správcom Nadácie TA3, vymyslel ďalší atraktívny projekt, tento raz s názvom „Naprieč Slovenskom bez obmedzení 2014“. V jeho rámci sa rozhodol prejsť na špeciálne upravenom bicykli náročnú trasu z Bratislavy do Košíc za krátkych sedem dní, v termíne od 28. júla do 3. augusta, a originálnym spôsobom popularizovať charitatívnu SMS zberku, určenú desiatim ľuďom s diagnózou detskej mozgovej obrny. Jeho cestu so zastávkami v Banskej Bystrici, Revúcej, Moldave nad Bodvou a iných mestách či obciach sprevádzala úprimná podpora širokej verejnosti – spontánne sa k nemu pridávali tak náhodní cyklisti, ako aj fanúšikovia, ktorí ho cielene vyhľadali,

i známe tváre domáceho športového a spoločenského prostredia. Mimoriadne ho však motivovala utešene sa znásobujúca suma na konte nadácie. Odovzdávanie tvrdo „odšľapaných“ darov preto pochopiteľne sprevádzala všeobecná radosť, veď liečebný pobyt v piešťanskom zdravotnom zariadení Adeli dokáže potešiť každého, kto ho potrebuje, no najmä ľudí, pre ktorých je z finančných dôvodov prakticky nedostupný.

K spoluorganizátorom Káčerových dobrodružných ciest patrila aj Slovenská pošta, a. s. Napokon, spred jej pobočky v Ivanke pri Dunaji celá „cykloepopeja“ odštartovala...

(red)

Petra Káčera povzbudzovali zamestnanci Slovenskej pošty, a. s., aj pred budovou sídla spoločnosti v Banskej Bystrici. Počasie mu síce neprialo, ale s o to väčšou vervou sa vydal na ďalšiu etapu svojej cesty.